

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 10 sierpnia 2018 r. – Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG / Queisser Pharma GmbH & Co.
KG**

(Sprawa C-524/18)

(2018/C 392/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy szczególne oświadczenia zdrowotne na podstawie jednego z wykazów, o których mowa w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia, już wówczas „towarzyszą” w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006⁽¹⁾ odniesieniu do ogólnych, nieswoistych korzyści zdrowotnych, gdy odniesienie to znajduje się na przedniej stronie, a dozwolone oświadczenia na tylnej stronie opakowania zewnętrznego, zaś zgodnie z postrzeganiem odbiorców oświadczenia te wprawdzie merytorycznie jednoznacznie odnoszą się do odniesienia, lecz odniesienie to nie zawiera wyraźnej wskazówki, jak na przykład odsyłacza w postaci gwiazdki, do oświadczeń znajdujących się na tylnej stronie?
- 2) Czy odniesienia do ogólnych, nieswoistych korzyści w rozumieniu art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 także wymagają dowodu w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. 2006, L 404, s. 9).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-325/16,
České dráhy / Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2018 r. przez České dráhy a.s.**

(Sprawa C-538/18 P)

(2018/C 392/14)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: České dráhy a.s. (przedstawiciele: adwokaci K. Muzikář, J. Kindl)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-325/16, České dráhy/Komisja.

W wyroku tym Sąd uwzględnił w części skargę wniesioną na podstawie art. 263 TFUE, w której spółka České dráhy domagała się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 2417 final z dnia 18 kwietnia 2016 r. w sprawie AT.40156 – Falcon. Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji Komisji „w zakresie, w jakim dotyczy ona tras innych niż trasa Praga–Ostrawa i zachowania innego niż podejrzewane stosowanie cen poniżej kosztów” Sąd oddalił skargę w pozostałym zakresie. Sąd orzekł także, że każda ze stron pokrywa własne koszty.

Żądania wnoszącej odwołanie

Spółka České dráhy wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 20 czerwca 2018 r. w sprawie T-325/16, České dráhy/Komisja, EU:T:2018:368, w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę oraz w zakresie, w jakim orzekł w przedmiocie kosztów postępowania;
- stwierdzenie nieważności, w całości, decyzji Komisji C(2016) 2417 final z dnia 18 kwietnia 2016 r. w sprawie AT.40156 – Falcon;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie T-325/16 oraz kosztami związanymi z niniejszym postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy, według którego Sąd błędnie uznał, że zaskarżona decyzja Komisji zawiera wystarczające uzasadnienie.

Spółka České dráhy podnosi, że Komisja Europejska nie uzasadniła zaskarżonej decyzji wystarczająco dokładnie i szczegółowo, i że wobec tego nie dopełniła ona wymogów wynikających z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Sąd wydał błędne orzeczenie, ponieważ mimo to nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji Komisji w całości.

2. Zarzut drugi, według którego Sąd nie uwzględnił okoliczności, że Komisja, przed wydaniem zaskarżonej decyzji, pominęła liczne dowody świadczące o tym, że spółka České dráhy nie postępowała w sposób niezgodny z prawem.

Spółka České dráhy podnosi, że Komisja, przed wydaniem zaskarżonej decyzji, nie zbadała okoliczności świadczących o tym, że jej postępowanie nie jest niezgodne z prawem i zarzuca Komisji, że wydała zaskarżoną decyzję (wbrew zasadzie proporcjonalności) wyłącznie na podstawie kilku niepowiązanych ze sobą i wyrwanych z kontekstu dowodów. Sąd orzekł w sposób błędny, gdyż mimo to nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji Komisji w całości.

3. Zarzut trzeci, według którego Sąd błędnie ocenił przesłanki zastosowania art. 102 TFUE

Spółka České dráhy podnosi, że na podstawie rozporządzenia nr 1/2003 Komisja może kontrolować jedynie zachowania, które mogą stanowić naruszenie art. 101 lub art. 102 TFUE. Komisja zarządziła przeprowadzenie kontroli w siedzibie wnoszącej odwołanie, ponieważ miała podejrzenia, że doszło do naruszenia art. 102 TFUE. Postanowienie to może zostać zastosowane jedynie w sytuacji, gdy a) przedsiębiorstwo nadużywało w danym wypadku swej pozycji dominujących na rynku wewnętrznym lub na znacznej jego części oraz gdy b) ta domniemana praktyka o znamionach nadużycia może znacząco wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Spółka České dráhy jest przekonana, że Sąd błędnie uznał, iż przesłanki te zostały spełnione w niniejszej sprawie.

4. Zarzut czwarty, według którego Sąd błędnie orzekł w przedmiocie kosztów postępowania.

Spółka České dráhy podnosi, że Sąd powinien był uwzględnić skargę w całości oraz orzec, że poniesione przez nią koszty postępowania zostaną pokryte przez Komisję.